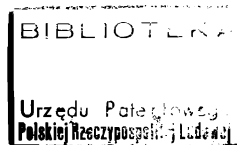

14 stycznia 1929 r.

2

D03d 27/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIs PATENTOWY

Nr 9520.

Kl. 86 d 1.

D03d 27/04

Norbert Voss
(München-Gladbach, Niemcy).

Sposób tkania kortu genuńskiego i welwetu.

Zgłoszono 19 maja 1927 r.

Udzielono 13 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 2 czerwca 1926 r. (Niemcy).

Istotę wynalazku stanowi sposób tkania kortu genuńskiego i welwetu, umożliwiający wprowadzenie, względnie wetkanie dwóch wątków z cieńszej nitki w przeciągu czasu nie dłuższym, niż czas dotąd zużywany dla wprowadzenia jednego wątku, przyczem oprócz zwiększenia trwałości tkaniny zasadniczej udoskonala się również runko.

Wygląd i jakość runka są tem lepsze, im cieńsze są nici, tkane jako wątek. Ponieważ jednak z kilku wprowadzonych wątków zawsze jeden odpada na tkaninę zasadniczą (przy korcie genuńskim co trzeci wątek), skutkiem tego odpowiednio do cienkości wątków zmniejsza się wytrzymałość tła (tkaniny zasadniczej).

Prócz tego tkanie trwa tem dłużej, im cieńsze są wątki. Dlatego też w celu otrzymania trwałego i taniego kortu genuńskiego stosuje się nitki odpowiedniej grubości, np. angielski Nr 10. Jednakże przy użyciu tych nitek otrzymuje się runko grube i nieładne.

Według niniejszego wynalazku przy wyrobie aksamitu wątkowego stosuje się nitki podwójne, t. j. dwa wątki nieskręcane, odwijające się z tej samej cewki i wprowadzane jako wątek zasadniczy oraz runkowy. Ważną rzeczą jest przytem, żeby nitkę wątkową stanowiła podwójna nitka o numerze prawie dwukrotnie wyższym od numeru stosowanych nitek. Więc np. do wyrobu kortu genuńskiego nadają się nitki wątkowe od Nr 24 wzwyż, a do

wyrobu welwetu — nitki od Nr 70 wzwyż. W ten sposób wytrzymałość na rozdarcie w kierunku wątku zwiększa się o 50%, przyczem czas tkania pozostaje bez zmiany. Runko w tym przypadku jest tak samo delikatne, jak otrzymane z tych samych nitek pojedynczych, natomiast czas tkania, potrzebny przy stosowaniu nitek pojedynczych, zostaje o połowę zredukowany. Również i tło zyskuje na trwałości, ponieważ za każdym powrotem czółenka zamiast wątku pojedynczego zostaje wprowadzony wątek podwójny.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób tkania kortu genuńskiego i welwetu, znamienny tem, że nitki wątkowe wprowadza się podwójne, przyczem do kortu genuńskiego stosuje się nitkę wątkową, począwszy od Nr 24 wzwyż, zaś do welwetu — nitkę wątkową, począwszy od Nr 70 wzwyż.

Norbert Voss.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.